

[Bertel Dahlgaard.]

under finanslovbehandlingen i fjor udtalte den daværende forsvarsminister i et svar til mig (Folketingstidende 1955-56, sp. 1594):

„I anledning af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards efterlysning af klarhed over de udenlandske bidrag til nyanskaffelser og investeringer i det danske forsvar skal jeg bekræfte, at der ved tidligere forhandlinger i NATO ikke er blevet skabt klarhed over, i hvilket omfang der kan forventes bidrag til nyanskaffelser fra NATO til de respektive NATO-lande, men i det nedsatte forsvarsudvalg er man i høj grad opmærksom på, at der her er et problem, og det kan derfor forventes, ja, spørgsmålet derom er allerede behandlet, at det på et eller andet tidspunkt vil blive inddraget i forhandlingerne.

Hvad angår det ærede medlems udtalelser om forholdet mellem Danmarks og de øvrige NATO-landes forsvarsudgifter, har regeringen ikke accepteret berettigelsen af de sammenligninger af forsvarsudgifterne, der placerer Danmark praktisk talt på nederste plads. Man har ved gentagne lejligheder hævdet dette standpunkt over for NATO-myndighederne med den begrundelse, at sammenligningsgrundlaget ikke tager alle faktorer med i betragtning.“

Jeg ved ikke, om denne klarhed senere er tilvejebragt. Hvad angår den skete sammenligning mellem Danmarks og andre landes militære udgifter, hvis berettigelse den danske regering altså ikke har accepteret, får dette spørgsmål yderligere aktualitet netop nu, hvor prisbevægelserne med hensyn til råstofferne efter al sandsynlighed forskyder sig stærkt i Danmarks disfavør. Jeg må forhåbentlig kunne gå ud fra, at regeringen under de kommende forhandlinger i Paris vil fastholde sit standpunkt på dette område over for NATOs tendenser — også for tiden tendenser — til at lægge nye byrder på Danmark.

Jeg har i disse bemærkninger ganske set bort fra spørgsmålet om tjenestetiden, men det vil vel for de fleste være en vanskelig tanke, at det meget omtalte samarbejde mellem tysk og dansk militær som grundlag skulle have 12 måneders tjenestetid i Vesttyskland og 16 måneders tjenestetid i Danmark.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at under finansudvalgets behandling af militærbudgetterne blev der påpeget adskillige muligheder for besparelser, som ikke ville forringe forsvaret.

Alle disse spørgsmål står over for en afklaring i de kommende måneder, hvor vel også forsvarsudvalget må gøre sit arbejde færdigt, og et endeligt standpunkt til forsvarsministeriets budgetter må kunne tages forud for finanslovsforslagets vedtagelse inden 1. april. Jeg har imidlertid villet gøre disse bemærkninger bl. a. i anledning af, at der øjensynligt er mennesker, som med baggrund i begivenhederne ude i verden mener, at hermed hører de økonomiske ræsonnementer vedrørende forsvarsbudgetterne op.

Må jeg slutte med at sige, at hvad det kan blive nødvendigt at foretage i de nærmest kommende måneder, foranlediget af verdensbegivenhedernes udvikling, bør altså efter vor formening foretages også ud fra en langtidsbetragtning vedrørende dansk økonomi. Jeg minder om, at det nu er et halvt år siden, det økonomiske samordningsudvalg afgav sin betænkning. Der skete derefter det ret enestående, at denne betænkningens skildringer af den hidtidige udvikling, af den nuværende tilstand og af, hvad der fremtidig bør tilstræbes, mødte en ret bred tilslutning i alle partier.

Nu er en sådan betænkning jo ikke skrevet blot med det formål, at den herefter skal sættes hen på en boghylde, og at den så ikke skal have nogen indflydelse på den fremtidige økonomiske politik her i landet. Betænkningen havde ikke til hensigt at sige til regering og folketing, at nu burde dette eller hint kompleks af love gennemføres, men den havde så øjensynlig til hensigt at anbefale i tide at forberede den størst mulige fælles målsætning for lovgivningsmagten, organisationerne og nationalbanken med hensyn til Danmarks fremtidige økonomiske politik.

Jeg har ikke hidtil fået noget endeligt svar på, om den høje regering tænker sig i større eller mindre grad at følge betænkningens anvisninger med henblik på en sådan forberedelse. I det radikale venstre mener vi, at de retningslinjer, der indeholdes i betænkningen, nu bør følges.

Jeg skal hermed anbefale finanslovsforsla-